

Fernbanen, kunne de let fordærves, og derved taber ikke alene den enfoldte Forsendelse, men derved vil tillige Værdien af Fiskeprodukterne i det Hele blive mindre, da Ingen kan vide med Bestiethed, at de kunne sende deres Fangst ufordærvet og ubeskadiget til de Markedspladser, hvor den skal finde Afsetning. Det har efter mit Skjøn en meget stor Betydning, at der kan findes en saadan hurtig og sikker Befordring Sted ved Fernbanerne, og det vil ikke medføre, at Fernbanerne ville tabe ved Forsendelsen af Fisk; thi dersom man vilde indrette særlige Bogne til Fiske-transporten, tror jeg endogsaa, at man kunde staa sig ved at betale noget højere Krager, naar til Gjengjæld Fisken kunde forsendes aldeles frist og ubeskadiget til de Steder, hvor den skal afhændes. Jeg skal slutte med at anbefale, at dette Lovforslag maa undergaa de Forandringer, jeg har antydnet, og at det maa lykkes at faae det vedtaget i en nær Fremtid; thi jeg tror, som allerede antydnet, at der er en Uvisshed i disse Forhold, som virker hæmmende og skadelig for denne Næringsgren.

J. Steffensen: At der er Trang til at komme til udførlige Bestemmelser med Hensyn til Fiskeriet her i Landet, dels til Beileddning for Autoriteterne, dels til Bessjærrelse for Fiskeriet, tror jeg turde være almindelig æmerkjendt. At denne Trang er tilstede, derom vidner den Mængde Besvælinger og Andragender, som aarlig ere indkomne til Rigsdagen og Regjeringen. Jeg skal derfor yde den høitærede Minister min Tak, fordi han alder iaar er kommen med dette Lovforslag, omtrent enslydende med det, han tidligere gjen-tagne Gange har forelagt Rigsdagen for en 4—5 Aar tilbage. Det glæder mig, at han i Mellem-tiden ikke har fundet Anledning til at forandre sin Anskuelse om den foreliggende Sag. Jeg tror, at dersom vi kunde faae Lovforslaget gjen-nemført saa nogenlunde, som det er forelagt, vil det blive modtaget med almindelig Tilfredshed ude omkring i Fiskerbefolkningen. Det er min Overbevisning, at det vil bidrage til at bevare en væsentlig Indtægtskilde for en stor Mængde Familier, som sidde i smaa Aaer, og som maatte ellers vilde blive ødelagte. Jeg er ganske vist ikke sag-kyndig, hvad Fiskerivæsenet angaar, hverken med Hensyn til dens praktiske Udførelse eller med Hensyn til Betingelserne for Fiskenes Bevarelse i omtrent uformindsket Mængde i en uoverskuelig Fremtid. Det gaar imidlertid formodentlig de Fleste her i Salen som mig, at vi maa støtte os til de Sagkyndiges Udtalelser, og derefter hver især danne os vor Anskuelse. Jeg er ved at gennemløse den udførlige og omhyggelige Be-tænkning, som den af Regjeringen nedsatte Kom-mission har afgivet, og ved at samtale med for-standige praktiske Fiskere kommen til den Overbevisning, at et Lovforslag som det her foreliggende

vil være til særdeles megen Gavn for Fiskerne i Almindelighed. Jeg er kommen til den Overbevisning, at den Maade, hvorpaa Fiskeriet, navnlig i vore Fjorde og snevne Farvande, nu drives, nemlig ved Drivvaad, er i højeste Grad ødelæggende for Fiskeriet og vil blive det endnu mere i Fremtiden, dersom det ikke skulde lykkes nu at sætte en Stopper derfor gennem denne Lov. Dersom vi her den ene Gang efter den anden ikke kunne enes om et Lovbud i den Retning, vil efterhaanden Troen til, at der i det Hele nogenstunde ved Lovregler vil blive sat Forbud mod dette Slags Fiskeri, tabe sig hos Fiskerbefolkningen, og det vil føre til, at Alle, der have nogenlunde Raad til at anstafte sig Drivvaad, vilde gjøre det, idet de rasjonere som saa, at, naar Fiskeriet alligevel ødelægges, kunne de ligesaa godt tage for sig af Byttet som de Andre. At Drivvaadfiskeriet ikke hidtil er blevet benyttet i en større Udstrækning omkring i Landets Fjorde, beror efter min Overbevisning derpaa, at den omboende Fiskerbefolkning har anset det for ødelæggende. Ja, man vil maaste ved denne Udtalelse trække lidt paa Skuldrene og sige, at under den desværre lovløse Tilstand, vi have med Hensyn til disse Fiskevande, vil Fiskerbefolkningen ikke tage saadanne Hensyn, den vil benytte Leiligheden, saa godt den formaar og forstaa, til at gjøre sig Fiskeriet saa indbringende som muligt uden at tænke paa Følgerne for Fiskeriet i Fremtiden. Men Enhver, der er kommen noget i Berøring med disse Folk, vil vist have erfaret, at der gennem Traditionen har udviklet sig ligesom en vis Pietetsfølelse for Bevarelsen af den Indtægtskilde, hvoraf saa mange Smaafamilier have, om end med mæssommeligt Arbejde, saa dog deres tærvælige Udkomme. Altsaa det, der har gjort, at Drivvaadfiskeriet ikke er blevet udbredt mere omkring i vore smaa Indvande, end det er, er dels, at Fiskerbefolkningen har anset det for ødelæggende, dels, at den, efter at Regjeringen i 1873 havde nedsat en Kommission til at tage under Overveielse, om der mulig var Anledning til at give Lovregler for Fiskeri i det Hele, har levet i Haabet om, at der skulde blive sat en Stopper for dette Fiskeri. Dersom det ikke kan lykkes at faae et saadant Lovforslag gennemført, er det min fulde Overbevisning, at Drivvaadfiskeriet vil vore i et Omfang, hvorom man neppe nu gjør sig nogen Forestilling. Det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgreds (G. Jensen) sagde igaar, at Fiskerbefolkningen omkring ved vore smaa Fjorde maatte yde Syderne Tak, fordi de vare gaede ud og havde lært dem, hvorledes de skulle fiske. Jeg tror dog, man vist tør sige, at det baade er temmelig iblig at fordrø og temmelig iblig at yde denne Tak. I det Hele kan jeg ikke ret forstaa, hvorfor det ærede Medlem ikke kan gaa ind paa, at der skal gives Lovregler for Fiskeriet i de øvrige Smaavande, ligesaa vel